

MỘT VỊ NGÔN SỨ

(Lc 7,11-17; Tv 18,3)

Bùi Ninh

Vừa phải

1- Gần cửa thành Na - in nhìn người mẹ thương khóc con mình.
 2- Việc lạ truyền lan ra cùng ngợi ca danh tiếng của Người.
 3- Nhìn cuộc đời dương gian còn nhiều người tan nát cõi lòng.

Chúa đủ tình xót thương vội dừng bước chữa ngay trên đường.
 Chúa chính là cứu tinh từ trời tới đã đem an bình.
 Chúa ơi dạy giúp con mở lòng với những ai mỗi mòn.

"Hãy trở dậy hồi anh thanh niên, Ta ban truyền cho anh sống lại".
 Chúa chính thành lũy con nương thân, Chúa luôn là núi đá trú ẩn.
 Sống hết tình với ai bên con, dám quên mình nâng ai bất hạnh,

Anh liền ngồi lên và nói cười. Chúa đem trao cho người mẹ anh.
 Con trọn đời ca ngợi kính thờ, Đấng Thiên Sai cứu độ trần ai.
 như ngày nào Chúa từng chữa lành, cứu thanh niên cho người mẹ anh.

D F#m A7 D7 G7 E A F#m Bm E7 A A7 D

ĐK- Một vị Ngôn Sứ rất vĩ đại, nay đã xuất hiện giữa chúng ta. Và

F#m A7 D7 G7 E A G D A7 D

nay Thiên Chúa đã viếng thăm, và ban ơn cứu độ phạm nhân.